

overfor den ærede Landstthingsmand, og den er netop den indvandrede. Jeg vilde aldeles ikke see nogen Fare ved at udvide Valgretten til Halvdelen, og jeg udtalte dette saameget mere bestemt, som jeg selv hører til den høiest beskattede Deel i den Commune, hvor jeg boer.

Den ærede 6te Landstthingsmand for 9de Kredts (Brasch) udtalte, at her skulde man ikke indlade sig paa moralske Garantier, hvorimod den ærede 4de Landstthingsmand for 6te Kredts (Strøm) fremhævede, at Udvalget var uretfærdigt, og jeg troer, at det er moralske Hensyn, der kommer til, naar man skal afgjøre, hvem der har Ret og hvem der har Uret, saa at jeg troer rigtignok, at de to ærede Medlemmer her kommer i Modsigelse med hinanden. Jeg maa aldeles tiltræde, hvad den høitærede Minister udtalte, at moralske Grundsatninger maae ligge til Grund for ethvert Lovudkast, der fremkommer. Jeg kan derfor ikke Andet end vedblivende slutte mig til Forslaget, som det er kommet fra Folkethinget; men hvis der kunde tænkes en Middelvei, har jeg ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden derpaa, for at Udvalget muligens kunde tage Hensyn dertil, saa at man f. Ex. kunde sætte en Trebiedeel.

Strøm: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Foredrag skulde jeg blot gjøre den aldeles personlige Bemærkning, at det berøer paa en fuldstændig Misforstaaelse, naar han sagde, at jeg havde sat min Mening ligeoverfor enhver anden Mand i Landet med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal. Det var i en ganske anden Forbindelse, at jeg brugte de Ord, hvortil han har sigtet.

Milling: Jeg skal dertil blot bemærke, at jeg nedskrev den ærede Talers Ord lige i det Stieblik, han havde udtalt dem, og Rigsdagstidenden vil, haaber jeg, vistnok ogsaa vise, at hans Ord saaledes.

Ordføreren: Sa saa maa den ærede Landstthingsmand have skrevet det galt op; thi det er ganske vist, at den ærede 4de Landstthingsmand for 6te Kredts (Strøm) ikke yttrede sig saaledes. Ogsaa troer jeg, at det er en Misforstaaelse af den ærede Landstthingsmand,

naar han har talt om, at moralske Garantier skulde være det samme som moralske Begreber.

Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg at omtale en Hensætning, som den høitærede Minister gjorde til Udvalget, om det ikke inden 3die Behandling vilde være betænkt paa at foreslaae en saadan Bestemmelse, at den høiest beskattede Femtedeel skulde svare en vis Andetdeels af det samlede Skattebeløb. Det har netop været Udvalgets Tanke, at man ikke strengt skulde holde sig til eet af de to Systemer; enten det, der udelukkende tager Hensyn til Individierne, eller det, der udelukkende tager Hensyn til Skattebylde, og jeg tvivler derfor paa, at Udvalget vil kunne gaae ind paa at foreslaae Noget i den Retning, saa meget mere — og det er naturligvis en Hovedgrund — som der ikke findes noget som helst Tilsparende i Loven om de communale Valg paa Landet. Den ærede 2den Landstthingsmand for 6te Kredts (Milling) yttrede, at selv om man gik ind paa Bestemmelsen om en Femtedeel, vilde Loven vedblive at give et Skin istedetfor en Virkelighed, naar forresten dette kunde siges om Lovudkastet. Jeg troer dog, den ærede Landstthingsmand feiler; naar man derved kan fikre de høiest beskattede at blive tilbørlig repræsenterede i de communale Raad, saa kan det dog ikke kaldes et Skin, Loven giver, men det maa kaldes en Virkelighed. Naar den samme ærede Landstthingsmand yttrede, at det er i Middelklassen af Borgerne, at man skal søge den egentlige Støtte i Kjøbstæderne, saa kan jeg være fuldstændig enig med ham deri; men jeg troer, at netop dette vil blive Resultatet, naar man følger Udvalgets Forslag; vil man derimod beholde Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget, vil vistnok Resultatet blive, at Middelklassen kommer i Minoritet i begge Afdelinger; herom kan der vist ikke være nogen Tvivl, og det vil ogsaa klart fremgaae, naar man efterseer Skatteligningslisterne. Da imidlertid Forhandlingerne over dette Affnit have været saa længe, saa skal jeg indskrænke mig hertil.

Da Ingen flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved: